

C. Z řízení sporného a exekučního.

1. Čl. VI. **uv. z. k j. n.** Pro zřízence drah, žalované o náhradu škody, způsobené při provozování jízdy, neplatí zvláštní kausální příslušnost, stanovená zák. z 5. břez. 1869, č. 27. ř. z. pro dráhy (9. září 1908, R II. 724—8; P. 1908; 755).

2. § 1. **j. n.** Nárok na náhradu škody, způsobené třetím osobám obecním zřízencem u výkonu vrchnostenské moci porušením úřední povinnosti, náleží na pořad práva (19. list. 1907, č. 11.134; off. 1130).

3. § 1. Náhradní nároky z úředního súčtování představeného obce náležejí na pořad práva. Rozhodnutí o nich musí však povždy předcházeti zkoumání a vyřízení súčtování toho autonomními úřady (20. list. 1907, č. 13.912; N. Z. 1908; 301).

4. § 53. č. 10. Žaloba spolutěžírě na těžířstvo o bezúčinnost usnesení těžířstva, stanovám odporujícího, patří před horní senát (8. říj. 1907, č. 12.715; off. 1110).

5. § 88. Soud faktury (§ 88. odst. II. j. n.) jest dán i tehdy, obsahuje-li faktura mimo tištěnou doložku »splatno a žalovatelné v N.« další psanou doložku »postoupeno a splatno u záložny v P.« (9. list. 1906, č. 19.674; J. Bl. 1908; 576; P. R. 1908—9; 50).

6. § 88. Příslušnost dle § 88. odst. II. j. n. nezakládá se konsignační fakturou, doložkou o příslušnosti opatřenou, již kommitent se zbožím kommissním zaslal kommissionáři a proti níž tento námitky neučinil (17. září 1907, č. 12.136; off. 1113).

7. Čl. 1. **uv. z. k c. s. ř.** Jest správné, užívají-li státní úřady i v německých vyřízeních českého označení pražských ulic (6. říj. 1908, R II. 755—8; P. 1908; 816).

8. Čl. V. Byly-li útraty advokátovy vůči jeho klientu soudně ustanoveny, nelze v processu o jich zaplacení namítati, že nebyly nutny a nelze s nimi kompensovati škodu, ze špatného zastupování klientu domněle vzešlou (18. list. 1908, Rv I. 833—8; G. H. 1908—9; 166).

9. Čl. XIV. č. 3. K založení kompetence rozhodčího soudu bursovního není třeba, aby závěrkový list vlastnoručně byl podepsán spolukontrahentem, nýbrž stačí i pouhé tištěné znění firmy (24. břez. 1908, R II. 239—8; P. 1908; 677).

10. § 2. **c. s. ř.** Nezletilec nepotřebuje spolupůsobení svého zákonného zástupce ve sporu pro rušenou držbu pozemku, jenž mu byl po dosažené dospělosti do vlastnictví a k užívání odevzdán (11. pros. 1907, č. 12.379; off. 1133).

11. § 11. Zřízenci drah, žalovaní o náhradu škody, způsobené při provozování jízdy, nemohou býti žalováni jako společníci v rozeprá dle § 11. c. s. ř. a § 93. j. n. společně s dráhou u soudu obchodního (9. září 1908, R II. 724—8; P. 1908; 755).

12. § 41., 50. Útraty rekursu, byť i úspěšného, proti uložení pokuty pořádkové, nelze přisouditi (29. říj. 1907, č. 13.556 a 13.557; off. 1119).

13. § 45. Žalobce, proti němuž byla exekuce mylně provedena a jenž, nepodniknuv žádných mimosoudních krokův, ihned se žalobou vystoupí, nemá nároku na náhradu nákladů, nýbrž jest povinen tyto nahraditi žalovanému, uznal-li tento ihned jeho vlastnictví (4. září 1907, č. 11.371; N. Z. 1908; 309).

14. § 73. Právo, žádati zástupce chudých, pozbývá se opožděným podáním návrhu. Návrh tento nemůže býti důvodem pro odročení líčení; nedostaví-li se k němu strana, žádavší za zástupce chudých, jest ospravedlněn návrh na vydání rozsudku pro zmeškání (3. pros. 1907, č. 15.207; N. Z. 1908; 295).

15. § 86., 199., 514. Proti zamítnutí návrhu strany na uložení pořádkové pokuty odpůrci jest rekurs nepřipustný. Rovněž nepřipustný jest rekurs proti usnesení soudu rekursního, jímž pokuta ta snížena (29. říj. 1907, č. 13.556 a 13.557; off. 1119).

16. § 109. Odepře-li adresát přijetí soudního dopisu, na němž neoprávněně vážne poštovní porto, má poštovní zřízenec dle druhé alternativy § 109. c. s. ř. se zachovati, t. j. dopis u poštovního úřadu složiti (10. čna. 1908, R II. 470—8; J. Bl. 1908; 588).

17. § 142. Povinnost k náhradě nákladů, jež dle § 142. c. s. ř. stihá stranu, která k odročení roku dala podnět, není podmíněna zaviněním této strany (1. říj. 1907, č. 12.727; off. 1111).

18. § 228. Určovací žaloba jest nepřipustna, může-li býti žádáno hned plnění (5. ún. 1907, č. 1023; P. 1908; 747).

19. § 406. Tento § neobsahuje zásadního pravidla, že spornou věc posuzovati dlužno dle stavu v době rozsudku (15. čce. 1908, R I. 458—8; J. Bl. 1908; 597).

20. § 411. Soudní smír nerovná se právoplatnému soudnímu rozhodnutí a neopravňuje proto námitku rei judicatae (24. čna. 1908; R III. 164—8; J. Bl. 1908; 574).

21. § 412. Zásada bezprostřednosti jest porušena, přečtou-li se pouze při novém líčení, před změněným senátem konaném, výpovědi svědecké, v podstatných bodech se rozcházející (22. říj. 1907, č. 13.241; off. 1121).

22. § 419. Oprava početní chyby budiž předsevzata vždy, a to i po pravomoci dotyčného mylného usnesení (16. dub. 1907, č. 5141; G. H. 1908—9; 135).

D. Z řízení nesporného, knihovního a konkursního.

1. § 23., 79., 137. **nesp.** Tuzemský soud, jenž projednání pozůstalosti po cizinci přenechal příslušnému soudu cizozemskému, není příslušným k rozhodnutí o žádosti za separaci jmění dle §. 812. obč. zák. (22. květ. 1907, č. 6807; N. Z. 1908; 398).

2. § 15. **kn. zák.** Solidární závazek, zjištěný hypotekárně na podílech solidárních dlužníků, sluší posuzovati analogicky dle pravidel o hypotékách simultanních (18. čna. 1907, č. 8058; P. 1908; 863).